

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

בית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 304 | 1 בשבט התשפ"ג

פרשת בא

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
18:23	17:47	16:37	תל אביב
18:23	17:49	16:47	ירושלים
18:27	17:48	16:33	באר שבע
18:27	17:51	16:51	

העלון הוקדש -

לרכואת

ענבל בת עידה ה"י
ודוד יפרח בן סימי ה"י

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

דם, יזע ועמל

ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות

כתוב בחז"ל (הובא ברש"י פסוק ו) שהמצוות הראשונות שה' נתן לעם ישראל כזכות לצאת ממצרים הן דם פסח ודם מילה. למה המצוות הראשונות הן עם דם?

בכל אדם יש נשמה אלוקית ונפש בהמית. הנשמה היא חלק אלוק ממעל, טהורה היא. ועיקר הטיפול של האדם בעולם הזה הוא בנפש הבהמית - להתמודד עימה, לקדשה ולקרבה לקדושה.

לכן כל הזמן מדגישים ביהדות את העשייה - "תלמוד גדול שמביא לידי מעשה" (קידושין מ) כי העיקר הוא לערב את הנפש הבהמית בקדושה על ידי מעשים של מצווה; אדם שלומד ולא מקיים את המצוות הפסיד את עיקר העבודה כי הנשמה הטהורה אמנם נהנית, אבל הנפש נשארה למטה והיא מתחברת לקדושה רק כשהיא משתתפת בפועל בקיום המצוות.

הקב"ה נותן לעם ישראל מצוות עם דם: הדם הוא הסמל המרכזי של הנפש הבהמית ומטעם זה הדם מיוצר בכבד, שהוא משכן הנפש הבהמית; אומר הקב"ה, המצוות הראשונות שאני נותן לכם הן מצוות שיש בהן דם, ללמדכם: לעולם אל תזניחו את ה'דם' שלכם - את הנפש הבהמית, תמיד תעבדו איתה ותקדשו אותה לקדושה על ידי עשייה ועמל. זה מה שאני רוצה. וכך תזכו ל"ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי", החיות שלכם תבוא על ידי הדם, העבודה הקשה לקרב את הנפש לקדושה.

לפעמים צריך לברוח

כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמנהג

עם ישראל יצאו מתוך לחץ. כשהגיע הבוקר יצאו מיד ולא המתינו

אפילו שהבצק יאפה כמו שצריך עד שהתורה מתארת "כי גורשו ממצרים, ולא יכלו להתמנהג". והשאלה עולה מאליה, האם לא הגיע לעם ישראל לצאת בצורה יותר מכובדת ומתוך נחת?

התשובה היא (אור החיים' שמות ג, ה) שעם ישראל היה במצב רוחני קשה מאד: הם היו כבר קרובים מאד לשער הנז"ן של שערי הטומאה ואם היו מתעכבים עוד היו נכנסים בחמישים שערי טומאה ולא הייתה תקומה יותר לעם ישראל חלילה. לכן הקב"ה הוציאם מיד ולא יכלו להתמנהג.

ועדיין לא מובן עד הסוף. כי גם אם יכנסו לשער הנז"ן, עדיין יכולים היו לעשות עבודה רוחנית, להכיר שאין בכחם לצאת מעומק הטומאה שנמצאים בה ויגיעו לביטול גמור לקב"ה ויצעקו אל ה' ובעבודה זו ייצאו גם משער החמישים של שערי טומאה.

נגלה לנו התורה שעם ישראל לא היו במצב נפשי שאפשר להם לעשות את אותה עבודה, לכן לא הייתה ברירה אלא רק להוציא אותם משם כמה שיותר מהר כי אם הם היו נכנסים לשער החמישים הם לא היו מצליחים לצאת משם במצבם.

לומדים מאכן שכאשר יש לך ניסיון, למשל: אתה נמצא במקום שיש מישוה שכל הזמן מכניס אותך ועולב בך, לכתחילה אתה צריך להתמודד ולעשות עבודת ה' מהמצב, להבין שאתה לא יותר טוב ממנו ולהעלות את הרגש השלילי לקדושה. אך אם הגעת למצב שאתה לא מסוגל להילחם, שאין בך כח נפשי להתמודד עם המצב או אז עליך לקחת את עצמך ולברוח מהניסיון ולא להיכנס לקרב נטול כוחות. עלינו לזכור כי לפעמים צריך לדעת גם לברוח!

שבת שלום.

יש לי שאלה

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליט"א,

ראשית, השעורים של הרב ממש אוצר יקר המנכיחים אצלי את מידת הענווה יותר ויותר. אך לא ברורה לי האמירה שאני מציאות שלילית. למשל: אני הכעס. ממה שאני לומדת, המידות השליליות הינן "לבושים" התנהגותיים שלי לתיקוני ולא מהותי שהיא נשמתית - חלק אלוק ממעל. אשמח להבהרה. ושוב תודה לקב"ה שמזכה אותנו בשעורים נפלאים.

תשובה:

דרך הבעש"ט מדגישה שה'אני' הוא הנפש - הנפש הבהמית ולא הנשמה האלוקית. הנשמה האלוקית מלווה אותי, היא חלק אלוק ממעל שמלווה אותי, אבל האני שלי זו הנפש.

גוף, נפש ונשמה

כי אם האני שלי היה הנשמה לא הייתי כועס כי הנשמה לא כועסת, הנשמה לא מקנאה, לא עצלנית, הנשמה לא מתגאה, הנשמה אוהבת את כלל ישראל, הנשמה לא נפגעת, הנשמה שמחה בשמחתו של הזולת. ואם אני רואה שיש לי קנאה, שנאה ותחרות וכעס ועצבות ועצלנות וכל המידות הרעות והן משתלטות עליי, אזי מי שולט ביי? סימן שמי מכבד אצלי? הנפש או הנשמה? הנפש. לכן אנחנו מגדירים ב"דרך הבעש"ט" שהאני הוא הנפש. הכוונה היא, מי בעצם השולט במציאות שלי? הנפש. אדם הזוכה להגיע לענווה אמיתית - השליטה עוברת לידי הנשמה. אצל צדיקי אמת אפשר לומר שהנשמה היא השולטת והיא ה-'אני' אצלם. אבל כל עוד ואדם לא זכה להיות צדיק יסוד עולם או צדיק אמת, הרי שהנפש היא השולטת וכך כותב גם "בעל התניא" בפרק כט' שבקרב הבינוניים והרשעים ה'אני' שלהם זו הנפש ולא הנשמה. כיוון שאני הוא הנפש, לכן אני הכעס, אני העצבים, אני הלחץ. אלו לא "לבושים" של הנפש, אלא זו הנפש בעצמה. שהשם יזכה אותנו ללכת בדרך האמת שבת שלום

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, אחריות, סגנון

מה שמאחורי הצללים...

האם לשמור על ילדך שיתמודד פחות או דווקא לחשוף אותו לאתגרים?

לעומתה יש מישהי שלא הצליח לה מיד. עוד פגישה, ועוד בחור, ועוד פגישה ועוד בחור, ולא נסגר.

בגיל עשרים ושש הגברת סוף סוף מצאה בחור והתחתנה. לצערנו הגדול, גם פרי הבטן לא הגיע מיד.

כשהקב"ה תופס מישהו אז זו תפיסה חזקה.

וכך עוברת שנה ועוד שנה ועוד שנה, כבר ארבע שנים שאין לה ילדים. תברתה מתקשרת אליה:

שולה, את קופצת אלי הערב?

לא, אני עסוקה.

במה את עסוקה?

הערב אני נוסעת לכותל.

ומה דעתך על מוצ"ש?

לא, במוצ"ש אני נוסעת לר' אשר.

ומה לגבי יום שני הבא?

יום שני הבא אני אצל רחל אמנו, יום רביעי אני אצל רשב"י. היא ובעלה נוסעים מרשב"י לרבי מאיר בעל הנס, מרחל אמנו לכותל, כי הם צריכים רחמים!! וב"ה אחרי שמונה שנים מאז נישואיה, היא זכתה סוף סוף לילד אחד.

אתם יודעים איזו מסיבה היתה? אילו אורות, איזו שמחה, איזה אושר. כל החברות באו אליה, "התינוק כל כך מתוק, יש לו בדיוק את האף שלך..." והיא ענתה להן: "אתן נורמליות, אתן מסתכלות על האף? אתן לא רואות את בורא עולם? שמונה שנים לא היו לי ילדים, אתן לא רואות שה' נמצא פה?" מדוע אחת מדברת על ה' והשניה לא? כי זו שמדברת על ה' חוותה את הצל. ה' הוא הצל.

הרועה גרמני שקירב יהודי לדרך הבעש"ט

אומר דוד המלך בתהלים (קמ"ד, ד'): "אדם לְהַבֵּל דְמָה יְמִי כְּצֶל עוֹבֵר".

יש אנשים שבמקום ללמוד מהצל הם מעבירים אותו, הם לא מבינים שה' קורא להם, הם לא רואים שה' מדבר אליהם דרך הצל.

למה, "אדם להבל דמה"? כי כל החיים שלו הוא לא מתייחס לצל במקום ללמוד ולהתבונן.

היה אצלנו תלמד בישיבה, שרדפתי אחרי יום אחר יום ללמוד את "דרך הבעש"ט". וכל פעם הוא אמר לי: "הרב, זה בסדר. הכל בסדר, אל תדאג".

הבחורצ"ק הוא ספר מקצועי. הוא סיפר את הבורים בישיבה והרוויח לא מעט כסף.

יום אחד הוא ניגש אלי: "הרב, אפשר לשאול משהו?"

"בוודאי, ברוך הבא".

"רציתי לספר לרב, כשסיימנו תפילת מנחה השבת, הלכתי הביתה לאכול סעודה שלישית. תוך כדי הליכה שמעתי רחשושים מאחורי שלא מצאו חן בעיני. הסתובבתי אחורה וראיתי כלב גרמני ענק רץ אחרי... איזה פחד, התחלתי לרוץ לכיוון הבית והוא אחרי, והרב, זהו כלב גרמני נאצי..."

הגעתי הביתה כל עוד נשמתי בי. אך מרוב הפחד לא ידעתי מה לעשות. או אז נזכרתי שהרב לימד אותנו שצריך להעלות את הפחד לה': "ריבוננו של עולם, תזכה אותי ללמוד מהפחד שיש לי מהכלב הגרמני, שכך אפחד ממך". ואכן נרגעתי. אבל הרב, מהריצה נהיתה לי התכווצות שרירים. מה עושים עם התכווצות שרירים על פי "דרך הבעש"ט?"

לכל אדם בחיים יש מצב של שמש - שהוא מצליח ומתקדם, ויש מצב של צל, שהוא חוֹנֵה כשלון.

מה קורה לאדם בשעה שיש לו צל? הוא נופל ונשבר. "לא הולך לי, אני עכשיו בצל..."

איך מתגברים על מצבים של צל? אומר דוד המלך "ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ".

דוד המלך אומר שגם במצבי כשלון ה' נמצא. ה' עושה לך את הכשלון. למה?

כי "ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ" - דע לך, מצב של צל נובע מאהבת ה' אליך.

בטח תשאלו: איזו אהבה? מהי האהבה פה? "על יד ימין" - ימין מסמלת אהבה. "לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת" (סנהדרים קז:). ימין היא סמל הקירוב - "ימין ה' עושה חיל".

השמש היא נחמדה, היא טובה במקצת אבל לא יותר מיד. מה קורה לאדם שכל הזמן בשמש? הוא נשרף! ברגע שאתה משתזף נהיות כוויות בעור, זו מכת שמש, סכנת התייבשות. אסור לך להיות יותר מידי בשמש. לאדם הנמצא בשמש יש כל הזמן הצלחה, הוא מצליח ומצליח, ולבסוף - "וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעַט" (דברים לב' טו). אדם שיש לו כל הזמן הצלחות - שוכח את הבורא. מה עושה ה' כדי שאדם לא ישכח את אבא? מביא לו צל. מה המטרה של הצל? בוא תלמד מי אתה ומה אתה שווה.

"ה' צִלְךָ" - ה' עושה לך צל כדי להראות לך מי אתה בלעדיו, מהו האדם, כולנו מציאות של צל.

שיעור באמונה

התפקיד שלך ללמוד מהצל. זהו שיעור באמונה. ה' מראה לי שאני לא יכול בלעדיו.

ה' צִלְךָ - ה' הוא הצל. על יד ימין - כי הוא אוהב אותך. איזו אהבה בדיוק?

ה' רוצה שאתה תכיר בו, שאתה לא יכול בלעדיו, ומה תהיה התוצאה?

"יומם השמש לא יכבה", כשתהיה לך שמש - לא תקבל מכת שמש, למה? כי הצל כבר לימד אותך שהשמש היא לא שלך.

וירח בלילה - וגם כשתגיע למצבים של לילה לא תישבר כי אתה תבין שה' מדבר וליך. אתה תבין שה' קורא לך דרך הלילה.

בן אדם שלא עובר צל בחייו או לא לומד מהצל, אין מצב שהוא יתחבר אל ה'. החיבור אל ה' מגיע דרך הצל. זו המציאות.

יש כאלו שמצליחים בחיים. בחורה טובה הגיעה לגיל שמונה-עשרה, יצאה לפגישה וכבר היתה מציאת חן. נפגשה עם הבחור ארבע פגישות וסגרו ווארט, אחרי חודשיים חתונה. החברות שלה השתגעו, "איך עשית את זה?" והיא עונה להן: "מה זאת אומרת איך, חטפו אותי..."

היא מרוצה מעצמה.

הגברת הזאת, אחרי שנה ילדה בן, אח"כ בת, בן, בת, בן, בת, בן, בת...

חברותיה שואלות אותה: "בלי עין הרע, כל שנה ילד, איך את עושה את זה?" והיא עונה להן: "תקשיבו טוב, לאכול הרבה ירוק, חסה, כרוב, פלפלים..."

אתם מבינים מה העולם מוכר? תותים!

הגמרא במסכת פסחים (ק"ד) אומרת "אכול בַּצֵּל וּשְׁבֵי בַּצֵּל ולא תיכול אווזין ותרגולין ויהא לבך רודף עליך".

אומר הרשב"ם: אכול בצל וירקות, תתרגל לאכול מאכלים פשוטים - בצל וירקות, ושב בצל - ותוכל לשבת בצל ביתך ולא תצטרך למכור אותו. אולם אדם המתרגל לאכול כל מיני מאכלים משובחים ויקרים הוצאותיו גדלות ולבסוף אין לו היכן לגור. מדוע חז"ל השתמשו דווקא במושג "בַּצֵּל"? למה לא אמרו לאכול חסה או ירקות אחרים?

מהו המושג "ושב בצל"? דוד המלך אומר בתהלים (קכ"א, ה' ו'): "ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ, יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְּךָ וַיְרַח בְּקִלְיָהּ". צריך להבין, וכי ה' הוא צל? חז"ל מסבירים: כמו הצל. כמו שהצל מתנהג עם האדם, למשל כשאדם מזיז את היד והצל מראה תזוזה של יד. אותו הדבר הקב"ה, ברגע שאתה מאיר לו פנים, ה' יאיר לך פנים, אך אם האדם מראה פנים כועסות - גם ה' יראה לו פנים כועסות.

מה שלא מובן עדיין - מה הוא "על יד ימין"? הרי הצל פעמים נמצא בצד ימין, פעמים בצד שמאל, מאחור או מלפנים, תלוי מאין בא האור. מדוע בחר דוד המלך לומר דווקא "ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ"?

יש גמרא נוספת במסכת פסחים (כ"ו): "אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שהיה יושב בצילו של היכל ודורש כל היום כולו". ברצוננו להסביר את המושג "לשבת בצילו של היכל ולדרוש כל היום כולו". הסוכה אף היא נקראת "צילא דמהימנותא" - "צל האמונה". השאלה היא, למה לא בית האמונה או משכן האמונה?

למה הסוכה היא רק 'צילה של האמונה'?

שלמה המלך אומר בישיר השירים (ב' יז) "עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים". הַצִּלְלִים - משמע שישנם שני צללים. זאת אומרת שיש לנו בעיה לא רק עם צל אחד, אלא שני צללים, מי הם שני הצללים שאנחנו כל כך חפצים שינוסו?

"כְּתִפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֶּן דוֹדֵי בֵּין הַנְּגִיִּם בְּצִלּוֹ חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי וּפְרִי מְתוֹק לְחֵיב" (שה"ש ב' ג')

שלמה המלך ממשיך את הקב"ה לעץ תפוחים, "בַּצֵּלוֹ" - בצלו של עץ התפוחים "חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי".

אתם יודעים שלעץ התפוחים אין צל בכלל? זהו עץ שהצל שלו הכי חלש מכל העצים כי יש לו מעט עלים וגם הם נושרים מהר. אם אתה מחפש עץ עם צל, למה לא עץ שזיף? עץ השזיף מלא עלים ויש לו נשירה מועטת, משום מה שלמה המלך אומר - "אני חומד ומשתוקק לשבת דווקא בצל עץ התפוחים". מדוע?

בפשטות, הסיבה היא "וּפְרִי מְתוֹק לְחֵיב", נכון שהצל חלש אבל יש לו פרי טוב והוא מתוק לחיכי.

שאלתנו היא מהי המשמעות של "פריו מתוק לחיכי"? בעזרת ה' אנחנו רוצים להסביר מה מיוחד בצל ומהו מסמל בעבודת השם שלנו.

הצל נובע מאהבת ה' אליך

השמש מסמלת הצלחה - אור, כח ועוצמה. ואילו הצל מסמל כישלון - חוסר אור.

כשרוצים לשבח אדם מצליח, אומרים "זורחת לו שמש ההצלחה". אומות העולם תמיד מוניים את השנה לפי ימות השנה, כי השמש היא סמל של הצלחה וכח.

הצל, לעומת זאת, מסמל את הכשלון וקרני השמש לא חודרות לשם כי יש העדר אור שהינו העדר הצלחה.

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הבנים פינת אהבת ציון, אבן יהודה בשעה 20:45 בית הכנסת "פועלי צדק" יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלה 8 רמלה בשעה 20:45 בית הכנסת "הקרואון" יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה בשעה 22:00 בית הכנסת תהילות השם יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק בשעה 18:00 בית הכנסת אחוזת מרדכי יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב בשעה 21:00 בית הכנסת נחלת אבות יום שלישי | לגברים ולנשים

הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל שלחו אלינו בקשת הצטרפות Derech.alon@gmail.com

אבא יש רק אחד

שלום למערכת דרך הבעש"ט,

בני המתוק לומד באחד מתלמודי התורה המוכרים בארץ. יום אחד, ילדי חזר הביתה בבכי תמורים כשהוא רועד מפחד. שאלתי אותו בבהלה:

"מתוקי, מה קרה? למה אתה בוכה? תספר לאבא". לילד לקח כמה דקות להירגע.

כשהוא נרגע הוא סיפר שבדרך חזרה הביתה חברו והוא רבו בהסעה והחבר ירד מהאוטובוס כמה תחנות לפניו. לאחר שהחבר ירד מהאוטובוס לפתע מיהו חסם עם אופניו החשמליות את האוטובוס ודפק לנהג על הדלת שיפתח אותה. זה היה אביו של אותו ילד שרב עם הבן שלי.

אותו אבא החל לצרוח על בני ואמר לו מילים מחפירות ומבישות. האב השפיל את בני לעיני כל

הנוכחים באוטובוס מה שגרם לבני להתקף חרדה איום ונורא.

באותו רגע הרגשתי שדמי

רוחח בתוכי, אני לא צריך

לספר לכם מה אבא

מרגיש כשהוא שומע

שאיימו על בנו,

הקפצתי את מחנך

הכיתה, מנהל

תלמוד התורה,

מזכיר בית הספר

ואפילו הייתי בדרך

לתחנת המשטרה

כשבליבי גמלה

ההחלטה שאותו

אבא שפגע בבני ישב

מאחורי סורג ובריח!

או אז נזכרתי שיש לנו

דרך נפלאה ועל פיה ישק דבר

ולכן התקשרתי לרב והתייעצתי

עמו.

הרב גם היה מזועזע, אולם אמר לי לבדוק

האם אותו אבא מתכוון להתנצל בפני מכל הלב

ומבין את הטעות שהוא עשה ואין כל עניין לערב את המשטרה.

כמו כן, עלי מוטלת עבודת ה' – להכיר שלא האב ציער אותי,

אלא השם קורא לי ואני צריך להבין מה ה' רוצה שאלמד ואתקן.

ואכן למחרת, האב התקשר אליי והודה כי הוא טעה וכן התנצל

מכל הלב וגם קנה לבני היקר הפתעות והמנהל יחד עם כל הצוות

הנפלא של תלמוד התורה שוחחו עם שני הילדים והשכינו ביניהם

שלום.

תודה לבורא עולמים שזיכה אותי להתוודע לדרך כל כך נפלאה

שלימדה אותי שהפתרון הוא לא ללכת בכוח, אלא דווקא הרכות

והשלום הם הברכה האמיתית. "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה

שלום".

תודה לדרך כזו נפלאה ומתוקה.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com

או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

אמרתי לו: "מעלים את הצער מההתכווצות צלער גלות השכינה, 'אבא, תזכה אותי ללמוד מהצער שיש לי מהתכווצות השירים את צער גלות השכינה'."

ואני שואל, למה צריך לחכות לכלב גרמני כדי להתקרב ל"דרך הבעש"ט"?

בן אדם לא מתחבר ל"דרך הבעש"ט" אם אינו עובר 'צל' בחייו. מי שלא עבר צל, מי שלא רודף אחריו כלב גרמני, קשה לו להתחבר ל"דרך הבעש"ט". זו המציאות רבותי, כך זה עובד אצלנו.

הצל השני

לכן צל אחד אינו מספיק. לא מספיק שיהיה לאדם צל של כשלו. רוב העולם נכשלים אבל לא לומדים מכך.

כדי להתעורר אנחנו צריכים צל נוסף. כשבורא עולם רואה שהצל הראשון לא עוזר והכישלון לא עוזר את האדם, לדוגמה כשהוא נפל בכעס, אבל עוד לא

התעורר, הקב"ה ישלח לו צל שני. אפרט...

כשבורא עולם רואה שהצל הראשון לא מעורר את האדם, כלומר הכשלון לא עוזר אותו - הוא מביא לו צל נוסף שיעורר אותו. ומהו הצל השני? כאבים.

"וחסאתי נגדי תמיד", אדם שלא התעורר מהצל הראשון של הכשלון, מביאים לו צל נוסף, **"ומכאובי נגדי תמיד"** - צל של כאבים שמטרתם להתעורר. אם באים ייסורים על אדם - יפשפש במעשיו.

עד מתי יהיו לאדם כאבים וכשלונות? **עד שיפוח היום ונסו הצללים.**

יפוח היום - יום זהו אור, כשאתה תגיע לאור - אל ה', תבין "אבא, אני לא יכול בלעדיך" ומכאן **ונסו הצללים** - גם הצל של הכשלון וגם הצל של הכאב.

שני הצללים ינסו כשתחבר אל אבא, אל האור, אל היום. אדם שזוכה להתחבר אל ה', החיים שלו מתחילים להיראות אחרת. החיים שלו מתחילים להיות רגועים יותר, יש לו יותר כוחות נפש, יותר

שלווה, יותר שמחה. וגם כשהוא נופל הוא לא יוטל - לא מתמוטט. כפי שכתוב במשלי (כ"ז טז) **"כִּי שָׁבַע יפול צִדִּיק וְקָם"**.

מה עושים כשהילד מקיא?

עכשיו מובן מה שאומרים חז"ל **"אכול בצל ושב בצל"** הבצל מסמל כאבים, הרי הינו חריף ומוריד דמענות. כשבא לך כאב - אל תברח, אל תתעלם ממנו, אלא תתחבר אליו: "אבא, אתה קורא לי דרך הכאבים".

ישנם הורים שעושים הכל עבור ילדם. מלבישים אותו, מאכילים אותו, גורבים לו גרביים גם כשהגיע לגיל שאפשר להתחיל... וכתוצאה מכך הילד לא מתמודד עם אתגרים בחיים. כשהמורה אומר לו: "אני רואה שאתה לא מספיק מרוכז". הוא יוצא מהכיתה ובוכה לאמא: "המחנך פגע בי, אני לא מוכן להמשיך ללמוד פה".

אני זוכר שכילד סבלתי מהקאות. אף אחד לא הסכים להרים אותי כי מי שהרים אותי קיבל הפתעה, שִׁי מִשִׁי, את כל הלב נתתי לו...

ואמא ז"ל לקחה אותי מרופא לרופא וכל רופא אמר לה: "לבן שלך יש מעיים חלשים, הם לא מסוגלים להחזיק את האוכל. אין לך תרופה אבל בעז"ה כשהוא יגדל הוא ישלים את הפער".

ב"ה עד היום אני משלים את כל מה שחסר לי...

איך יצאתי מזה? היתה לי סבתא שראתה את אמא

"תיזוהר אם אראה אותך מוציא את האוכל". מרוב פחד לא הקאתי...

אמא שלי לא האמינה. ומאז כל צהריים שלחו אותי לסבתא. שלושה ימים ואין הקאות. ילד מפונק.

תן לילד להתמודד לבד, חשל אותו!!

לפעמים בני הקטן מטפס על הגדרות, עולה למעלה וצועק: "אבא, תוריד אותי". אני נזכר בסבתא ז"ל ואומר לו: "תסתדר!! כמו שעלית תלמד לרדת!"

שיזף ותפוח

עכשיו נבין נפלא את דברי שלמה המלך: **"כתפוח בצעץ היצר בן דודי בין הנגנים בצלל הפחדתי וישבתי ופריו מתוק לחיפי"** - יש כאלו שכדי להתעורר צריכים צל עץ השיזף - הם צריכים כאבים. לעומת זאת, הצדיקים צריכים צל תפוח - בקושי יש שם עליהם, וזה כבר מספיק לו כדי להתעורר. זה נקרא "בצילו חימדתי וישבתי". מה יוצא מכך? אתה מגיע להכרת הבורא - "ופריו מתוק לחכי". כעת מובן שסוכה נקראת "צילא דמהימנותא". כשאדם נמצא בביתו טוב לו. אולם כדי להגיע באמת לאמונה הוא צריך לצאת מביתו. לצאת מדירת קבע ולישב בדירת עראי.

ואף אם יורד עליך גשם בסוכה - זה הצל ורק כשיש צל אפשר להגיע לאמונה.

כעת אפשר להבין נפלא את הכתוב בתהלים (צ"א, א'), **"ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן"**.

משה רבינו היה בשמים מאה ועשרים יום: בארבעים יום הראשונים הוא הלך להביא את הלוחות הראשונים. ארבעים יום נוספים הוא עלה לשמים כדי לבקש סליחה וארבעים יום אחרונים כדי להוריד את הלוחות השניים. אומר המדרש תנחומא: **יושב בסתר עליון** - משה רבינו ישב למעלה בסתר עליון **בצל שדי יתלונן**, צל בגימטריא = מאה ועשרים. משה ישב בשמים מאה ועשרים יום, מהו הקשר?

אלא, מי שרוצה לזכות להיות קשור לה' חייב להיות בצל. רק מי שיש לו צל יכול להגיע אל ה'.

במילה **"הצלחה"** יש את המילה **"צל"**, אתה לא יכול לזכות להצלחה אמיתית רק אם יש לך בפנים צל. רק אם אתה מבין שאתה צל. גם במילה **"הצלח"** יש בפנים **"צל"** אבל הצלחה היא יותר מהצלחה.

בהצלחה יש גם את האות ח' כי אתה מציאות של חטא. גם כשהבנת שאתה מציאות של פגם, אתה זוכה להצלחה. אות ה' מכאן וה מכאן. שמירה של ה' מלפנינו ומאחורינו.

מהו סוד ההצלחה?

רבותי, סוד ההצלחה הינו **"בצלו חמדתי וישבתי"** - כשיש לך צל בחיים, תראה את ה' - "הנה אבא, ה' זה אתה" - כל עיכוב, כל כשלון - "הנה ה' פה, הנה ה' קורא לי". זכינו, זו זכות ללכת בדרך הזו. "טעמו וראו כי טוב ה'".

שזכה כלנו לצילא דמהימנותא, אמן כן יהי רצון. שבת שלום

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתפימו האמנים ומפיצי העלון ובי"צ זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הודיה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמס, שי בן רחל | לעי"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה לעיילי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעמי, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

בן המלך האבוד

בארץ רחוקה היתה ממלכה עם ארמון ומלך. למלך היה בן יחיד יורש העצר. הבן גדל עם כל התפנוקים והגיע לגיל שמונה עשרה וחלום אחד היה לו לצאת למסע אל ההרים.

המלך חשש שבנו לא יעמוד במסע הקשה והציב לו תנאים:

1. אני מצמיד לך לשנה הקרובה מאמן אישי שיודרך אותך בכל סכנות המסע.
  2. אני כותב לך ספר חוקים שבו תראה ותלמד בכל מצב איך לנהוג במסע ההרים.
  3. אני מצייד אותך בזיקוקי תאורה קטנים שתמיד יהיו עליך וכשאתה נמצא במצוקה תירה אותם לשמים ואמצא את מיקומך ואבוא אליך.
- הבן הסכים לכל התנאים והעיקר שיצא למסע. וכך עברה על הבן שנה של אימונים מפרכים והוא עמד בכל המבחנים של מאמנו האישי.

הגיע זמן היציאה למסע. הנסיך ניגש להיפרד מאביו שאמר לו כך:

אני יכול להיות קרוב אליך אם תקרא לי בזמן צרה, אבל אני מבקש ממך שלא תפחד, שלא תתבייש ושלא תתגאה, אלא תקרא לי באמת!

הנסיך שלא הבין את כוונת אביו היה להוט לצאת למסע ורק הנהן. אביו נשק לו והוא יצא למסע עם שני חבריו הטובים.

לאחר כחודש, הגיעו לארמון החברים הטובים וסיפרו למלך שהנסיך הלך להם לאיבוד. המלך שלח משלחת חילוץ אך גם היא לא מצאה אותו.

הנסיך הלך בדרך שספר החוקים אסר ללכת בה ואז הוא נפל לבור גדול בין שני הרים. הוא שמע את החברים קוראים לו אבל הוא התבייש שהוא עשה טעות ולכן לא ענה להם. הוא חשב לעצמו: אצא לבד בכוחות עצמי והרי אני בן של מלך!

הוא גם שמע את החיילים הגיבורים שקראו לו, אבל העדיף לסבול את הקור העז ואת הרעב ורק שלא להודות שהוא נכשל ונפל לבור.

כשמשלחת החילוץ חזרה בידיים ריקות, הבין המלך שבנו לא הקשיב לבקשתו ויצא לחפשו בעצמו. המלך הרחמן עמד וצעק בקולו מקצה העולם עד קצה העולם

בני, אייכה?

אל תבוש, אל תיכשל ואל תיכשל לעולם ועד ותזכור שאני אוהב אותך ואני קודם אביך. הבן שמע את אביו המלך ונזכר בבקשתו:

אני יכול להיות קרוב אליך אם תקרא לי בשעת צרה, אך אני מבקש ממך אל תפחד, אל תתבייש, ואל תתגאה, אלא תקרא לי באמת!

הבן פתאום הבין את המילה "באמת": באמת שאתה נמצא בה! והאמת שלי שאני בבור לבד ואיני יכול לצאת ממנו.

והאמת שבלי אבא שלי אני לא אשרוד

ואז שלח הנסיך זיקוק תאורה לשמים ותוך דקות הגיעו שלושת השליחים של המלך לחלץ את בן המלך מהבור

והבן חזר לארמון והם חיו ברב אושר עד עצם היום הזה.

בתפילת אשרי יושבי ביתך כתוב:

"קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת."

מה זו האמת הזאת?

לתת תמונת מצב אמיתית להשם, להכיר את מצבי באמת.

רוצים דוגמא לאמת מאשת החיל שלכם?

"אבא שבשמים תראה אותי, תראה לאן הגעתי עם האש החזקה שבי, תראה כמה כעס ושריפה יוצאים ממני בלי הרחמים שלך."

השם בלי הרחמים שלך אני שורפת אפילו את העציצים שבבית רק מלעבור לידם ושלא נדבר על הילדים.

בבקשה השם תרחם עלי, תציל אותי מעצמי, תן לי סיבות טובות להכיר שזה הכוח שלך ולא כוחי שעושה את כל העשייה הזאת.

וקח את כל הכעס אליך ותן לי שמחת חיים.

זהו, קוראים יקרים, המיקום המדויק שלי.

בתפילה שלי אני שולחת זיקוק לשמים לחילוץ

ואבא שבשמים מגיע לחלץ אותי.

באמת הזאת, הישועה מגיעה כהרף עין רק בתנאי שהפכתי מאני החזקה לאין.

ומה קורה באין? משם יבוא עזרי. שבת שלום

התולעת

נוחה בפיה.

התולעת נחשבת לבריה תשושה וחלושה וכפי שמכנה עצמו דוד המלך ע"ה [תהלים "ב, ז"] "ואנכי תולעת ולא איש". ואף כלל ישראל משולים לתולעת שנאמר "אל תראי תולעת יעקב" [ישעיה מ"א, ז"]. שישראל נחשבים כתולעת הרכה שבכח פיה מנסרת בארזים - כך ישראל בכח תפילתם מכים רשעי העולם המשולים לעצי ארזים החזקים.

ואנו למדים מכך שיש הרבה דברים בחיים שאנו חלשים בהם כמו התולעת שמסמלת חולשה, כגון חינוך הילדים ושלוש בית ששם הרבה פעמים אין אנו מוצאים לא את ידנו ולא את רגלינו. אבל עצה אחת יש: "אין כחה אלא בפיה" - זיבור רך מתוך פרגון ומילה טובה בבית לילדים ולאשה עם תפילה לה' יכולים לשנות ולהפוך את המצב לטובה ולברכה.

שבת שלום.

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

תהלים פרק ד' פסוק ו'

זָבַחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֱלֹהֵי.

זבחו זבחי צדק - יש לו ליהודי להקריב קורבן לה' וזו מידת הווייתו. לוותר בבית לאישה/לבעל, לילד או לחבר, אך העיקר שזה יהיה "זבחי צדק" - כלומר קרבן שמכיר שזו צדקה וחסד מאת ה'.

"ובטחו אל ה'" - אף על פי שהאדם מכיר שהוא מצד עצמו לא עשה כלום ולא מגיע לו כלום, בכל זאת הוא בוטח שה' יושיע אותו מצד מתנת חיים כי א-ל חנון ורחום הוא. שבת שלום.

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלוניים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

